

[Lannung.]

mindelighed vil kunne anfægte Afskedigelsen med det kortere Varsel som værende sket med Urette og kræve Erstatning.

Under Hensyn til det, jeg her har fremført, navnlig de to Hovedpunkter: Sikringen af de velerhvervede Rettigheder, Funktionærens Retsstilling i Dag, derhen, at det Opsigelsesvarsel, han har i Dag, ikke afkortes, og Kriteriet „kriseram“, er der for mig ingen som helst Tvivl om, at den Ordning, vi her vedtager, alt taget i Betragtning, naar de konkrete Tilfælde gennemtænkes, i den givne Situation er i begge Parter, Arbejdsgivers og Funktionærs, velforstaede Interesse, og i Almindelighed i mindst lige saa høj Grad i Funktionærens som i Arbejdsgiverens. De Tvivl, der her har været fremme, anser jeg for ubegrundede. Her er ikke opgivet nogen reel Funktionærinteresse — i saa Fald kunde jeg for mit Vedkommende ikke have været Medforslagsstiller.

Til sidst skal jeg kun sige dette, at man ikke har ment at kunne lovfæste — men det bør selvfølgelig være en uskreven Lov —, at en Virksomhed, der afskediger Folk af Hensyn til Krisesituationen med den Ret, der her er givet, saa snart det er muligt i Almindelighed bør genantage netop de Folk, der afskediges paa denne Maade. De bør have en naturlig Fortrinsret. Det har man fra alle Sider i Realiteten været enig om, og det vil jo for øvrigt naturligt kunne fastslaaes ved Aftaler Parterne imellem.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Unmack sagde, at det var et begrænset Antal Organisationer, der var repræsenteret i Udvalget. Den, der først for Alvor rejste Spørgsmaalet over for mig, var en af Dansk Arbejdsgiverforenings Næstformænd. Dernæst fik jeg en Henvendelse fra Handels- og Kontormedhjælperforbundet og fra Fællesrepræsentationen for danske Funktionæreforeninger, for hvilken det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Bouet er Formand, og endelig fra Den danske Handelsstands Fællesorganisation, Hr. Gyldenslette. Da jeg havde faaet disse 4 Henvendelser og ikke andre, fandt jeg det rimeligt at ned sætte Udvalget; saa havde jeg en vis Sikkerhed for, at det ikke blev alt for stort og Arbejdet derved sinket, og det er den egent-

lige Aarsag til, at Udvalget netop har faaet den Sammensætning, det har faaet. Det, der er det lykkelige ved det, er, at man er blevet enig.

Jeg skal erkende, at da jeg saa Forslagets § 1, stillede jeg mig selv det Spørgsmaal: Vil det være muligt for Domstolene at administrere efter denne Bestemmelse? Dette Spørgsmaal rettede jeg derfor ganske naturligt til Formanden for Udvalget, Retspræsident Hvidt, der beroligede mig i den Henseende, idet han erklærede ganske afgjort, at man ansaa det for muligt at administrere efter Bestemmelsen. Da jeg havde faaet det Tilsagn, og Udvalget i øvrigt var fuldkommen enig om at medtage Kriteriet „kriseram“ og de derefter følgende Angivelser af de Restriktioner, der kan være Tale om, har jeg ikke taget i Betænkning at fremsætte Lovforslaget paa den Maade.

Det ærede Medlem stillede mig nogle Spørgsmaal, men vil jo ogsaa forstaa, at jeg ikke i mine Besvarelser kan begynde at træffe Retsafgørelser — det maa Domstolene gøre. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at intet i denne Lov forhindrer en Virksomhed, som ikke er kriseram, i at opsiges sit Personale fra Ende til anden paa normal Maade, efter Funktionærlovens almindelige, endnu gyldige Regler. Virksomheden kan blot ikke komme ind under den midlertidige Lov, der giver Adgang til Forlængelse af Engagementet efter Opsigelsesfristens Forløb uden at gaa ind paa den samme lange Opsigelsesfrist, som Funktionæren havde i Forvejen.

Det ærede Medlem spurgte, hvorvidt en Mand, der maaske var bange for at være kriseram om 3, 4, 5 eller 6 Maaneder, skulde opsiges nu. Skulde der være nogen, der nærer en saadan Frygt, forhindrer Loven ham ikke i det, og det maa være det afgørende.

Saa spurgte det ærede Medlem om, hvad der vil ske efter 1. April. Det tror jeg, vi skal lade den Tid afgøre. Det er en midlertidig Lov, som jeg gaar ud fra vil blive forlænget, hvis Vilkaarene er, som de er nu. Er Vilkaarene væsentlig ændret, vil der antagelig ikke være Anledning til at forlænge Loven. Sige noget bestemt om, hvad der sker efter 1. April, kan jeg af gode Grunde ikke.

Unmack: Den højtærede Ministers Udtalelser bekræfter netop min Ængstelse. Min Ængstelse ved, at Loven kun gælder kriseramte og ikke gælder alle, er netop den, at Virksomhederne er nødt til at opsiges